

Heb je je Pniëltje wel gehad, broeder?

Och mocht het komen staan te gebeuren ... Is je paspoort al getekend (met het reddend bloed van de Heiland)? Heb je je Pniëltje wel gehad?

De eerste zin verwoordt hoop op bekering. De volgende twee bevatten de vraag of deze overgang tot geloof zich al voltrokken heeft. Het zijn voorbeelden van wat Maarten Vermeulen 'christelijk jargon' noemt. Met andere groepstalen heeft het gemeen dat het voor buitenstaanders vaak abracadabra is.

In woordenboeken vind je de staaltjes ervan vrijwel nooit terug. Vermeulens 'Ik kreeg het op mijn hart' (uitg. Plateau, Barneveld; 126 blz. €12,50) vult dan ook een leemte. Hierin verklaart en becommentarieert de eindredacteur van het Nederlands Dagblad zo'n tachtig uitdrukkingen, van het rondpompen der heiligen (door verandering van kerklidmaatschap) en gebedsdekking tot de rommelende ingewanden van Gods barmhartigheid mogen ervaren en het lichaam van Christus wakker maken voor de zeven bergen van invloed.

Met een fijne / mooie / goede preek en vaste vrijwillige bijdrage zal de gemiddelde PKN'er wel vertrouwd zijn, maar met veel van het geëtaleerde taalgoed niet. Dat lijkt ontleend te zijn aan het idioom van bevindelijke en evangelische kringen.

Het commentaar weerspiegelt vooral Vermeulens overtuiging dat het menselijk aandeel in dit taalgoed relativering verdient. Dat hij dit begrip ruim opvat, blijkt onder meer uit zijn verklaring van soaking: 'liggend rusten onder zachte aanbiddingsmuziek' oftewel, zo citeert Vermeulen, 'een soort christelijk comazuipen'.